

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 skal finde tilsvarende anvendelse på indkomst, der oppebæres i tilknytning til indkomst fra drift af skibe eller luftfartøjer i international trafik ved udleje m.v. af containere, jfr. stk. 3.

Efter stk. 4 finder bestemmelserne i stk. 1 og 2 også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et foretningssællesskab m.v.

Stk. 5 bestemmer, at stk. 1 og 4 kun skal finde anvendelse på den del af SAS's fortjeneste, der svarer til den danske deltagelse i SAS.

Artikel 9

Forbundne foretagender

Artiklen knæsetter det såkaldte »arms-length princip« for transaktioner mellem forbundne foretagender. Heri ligger, at forbundne foretagender skal handle med hinanden på samme vilkår som de, der ville gælde på et frit marked mellem uafhængige foretagender. Hvis dette ikke er tilfældet, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten, således at denne kommer til at svare til den, der ville være opnået, hvis man havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Stk. 2 indeholder en bestemmelse om, at der kan foretages en korresponderende ændring i den stat, der har beskattet en indkomst, der retteligt skulle have været beskattet i den anden stat, når denne anden stat har gennemført sin ændring i ansættelsen.

Artikel 10

Udbytte

I henhold til stk. 1 og 2 kan udbytte beskattes i den stat, hvor aktionæren er hjemmehørende, men det kan dog også beskattes i den stat, hvorfra det udbetales med 10 pct af udbyttets bruttobeløb.

Der sondres ikke mellem, om aktionæren er et moderselskab eller ej.

Efter OECD-modellen beskattes udbytte lavere, når de tilfalder et moderselskab.

Efter den gældende overenskomst beskatter kildestaten med 20 pct., når der er tale om et moderselskab, og med intern udbytteskattesats i andre tilfælde. Der er derfor tale om en væsentlig nedsættelse i den foreliggende overenskomst.

Stk. 3 definerer, hvad der skal forstås ved udbytte.

Hvis udbyttet indgår i et fast driftssted eller et fast sted, og den aktiebesiddende, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal udbyttet imidlertid beskattes som indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed, jfr. stk. 4.

Efter stk. 5 kan en stat ikke beskatte udbytte, der betales af et selskab i den anden stat, med mindre det betales til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, eller har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted i den førstnævnte stat. Dette gælder, uanset om indkomsten er indtjent i den førstnævnte stat. Der kan pålignes en »branch profits tax«, d.v.s. en skat på faste driftssteders overskud (ud over den almindelige selskabsskat) svarende til udbytte-skatten efter denne artikel. Bestemmelsen er kommet ind på thailandsk foranledning. Argumentet herfor er, at der skal ske en ens beskatning, uanset om erhvervsvirksomheden drives gennem et datterselskab eller en filial. I den tilhørende protokol er der indsat en mestbegunstigelsesklausul, der medfører, at hvis Thailand indgår en dobbeltbeskatningsoverenskomst med et tredjeland, og overenskomsten anvender en lavere sats end i overenskomsten med Danmark, skal denne lavere sats også finde anvendelse for Danmarks vedkommende.

Artikel 11

Renter

Efter stk. 1 og 2 kan renter beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende. Den stat hvorfra de udbetales, kildestaten, kan også beskatte renterne med 10 pct. af rentens bruttobeløb, hvis modtageren er enhver form for finansiel institution, og med 15 pct. i alle andre tilfælde.

Efter den gældende overenskomst, kan renten beskattes fuldt ud i kildestaten efter dennes interne kildestatssats. Den foreliggende overenskomst er en væsentlig forbedring på dette punkt.

Stk. 3 indeholder en undtagelsesbestemmelse, hvorefter det udelukkende er bopælsstaten der beskatter renter, når der er tale om lån, der er ydet, garanteret eller sikret af den anden stat eller dennes nationalbank, eller ethvert andet organ, der er helejet af eller kontrolleret af den anden stat. Hermed skulle det være sikret, at der ikke tages kildeskatt af renter i forbindelse med statsgaranterede eksportkreditter.

Stk. 4 definerer renter.

Efter stk. 5 kan kildestaten beskatte renten fuldt ud som erhvervsindkomst, hvis den fordring, der ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, som rentens retmæssige ejer, der er hjemmehørende i den anden stat, har i kildestaten.

Stk. 6 indeholder en definition af, hvor en rente anses for at have kilde.